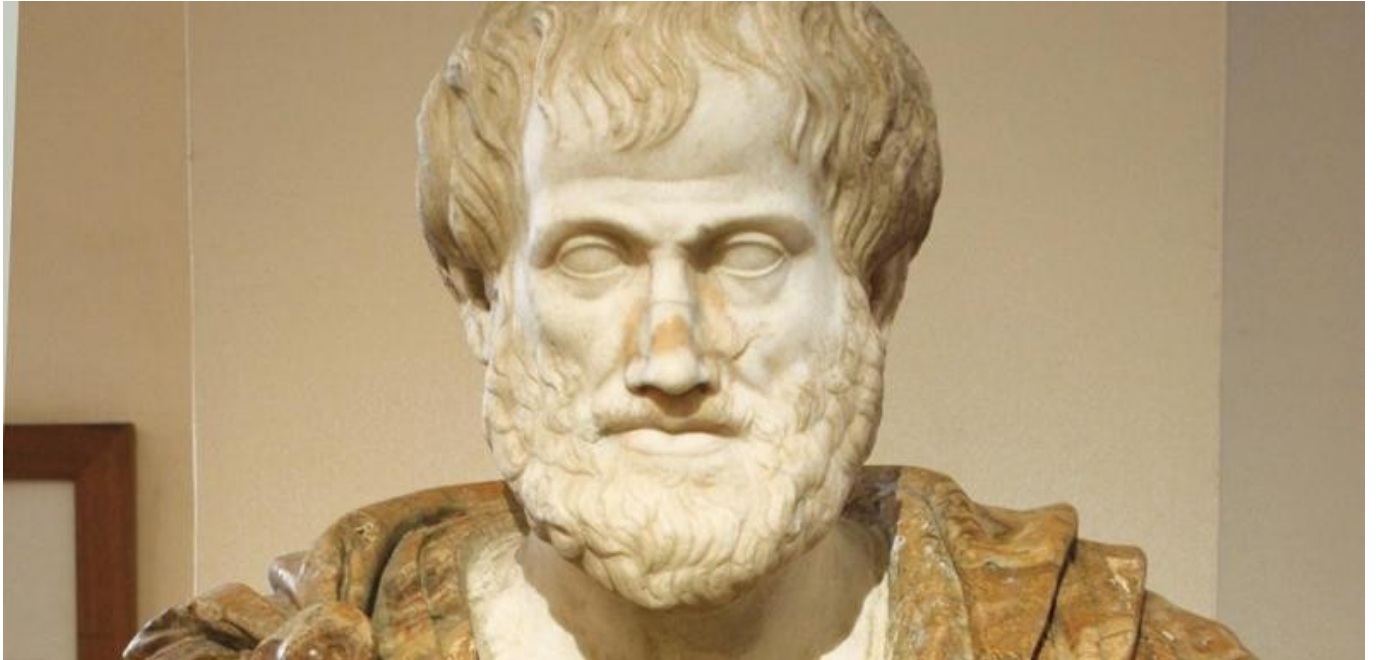

Τάδε λέγει Αριστοτέλης ο Σταγειρίτης προς τον εκπεσόντα και εμπερίστατο Λαό μας

Γράφει ο **Φώτης Μιχαήλ**, ιατρός

Στο νησάκι της λίμνης των Ιωαννίνων είναι χτισμένο ένα ιστορικό μοναστήρι, γνωστό με το όνομα Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου των Φιλανθρωπινών. Το μοναστήρι αυτό ιδρύθηκε από την Πολίτικη οικογένεια των Φιλανθρωπινών, η οποία κατέφυγε στα Γιάννενα στα 1204, ύστερα από την ολοσχερή καταστροφή και λεηλασία της Πόλης από τα τότε συμμαχικά στρατεύματα της Δύσης, τους λεγόμενους σταυροφόρους.

Στον εξωνάρθηκα του κεντρικού ναού αυτής της μονής, διακρίνονται ιστορούμενοι (ζωγραφισμένοι σε τοίχο εσωτερικό) επτά φιλόσοφοι της Ελληνικής Αρχαιότητας. Ο Πλάτων, ο Απολλώνιος ο Τυανεύς, ο Σόλων, ο Πλούταρχος, ο Θουκυδίδης, ο Αριστοτέλης και ο Χείλων ο Λακεδαιμόνιος.

Απτή απόδειξη, ότι η Ορθοδοξία όχι μονάχα δεν συγκρούσθηκε με τους φιλοσόφους προγόνους μας, όπως διατείνονται μερικοί, αλλά, απεναντίας, τους ετίμησε και μάλιστα διαφύλαξε ολόκληρο τον πλούτο της σοφίας τους, ως κόρη οφθαλμού.

Πού στηρίζει, όμως, ο αγιογράφος του ναού, την πρωτοτυπία του αυτή; Πώς δικαιολογείται η παρουσία Αρχαίων Ελλήνων ειδωλολατρών ανάμεσα στους Αγίους και τις υπόλοιπες αγιογραφικές παραστάσεις;

Είναι γνωστό, ότι μέσα στο βαθύ σκοτάδι της ειδωλολατρίας των αρχαίων χρόνων, υπήρξαν κατά καιρούς πάρα πολλοί σοφοί πρόγονοί μας, οι οποίοι όχι μονάχα καταδίκασαν τις θυσίες, τα μάγια και τις δεισιδαιμονίες των ειδωλολατρών, αλλά και μίλησαν με παρρησία για έναν Θεό προσωπικό,

αγέννητο, αιώνιο, παντοδύναμο, πάνσοφο, παντογνώστη, δημιουργό και κυβερνήτη του κόσμου.

Όλοι αυτοί οι φιλόσοφοι, που έσπειραν προδρομικώς τα σπέρματα της Αλήθειας του Χριστού, ονομάστηκαν από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, φιλόσοφοι του σπερματικού λόγου.

Γράφει σχετικά ο Δρ. Θεοχάρης Προβατάκης, διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού: "...Οι Έλληνες φιλόσοφοι της αρχαιότητας θεωρήθηκαν από τους επιγόνους τους μακρινοί πρόδρομοι και προάγγελοι του Χριστού στον κόσμο, αφού, το νόημα της διδασκαλίας τους και το βαθύτερο φιλοσοφικό τους έργο, οδήγησε και οδηγεί στην χριστιανική αποκάλυψη...".

Να, λοιπόν, τί ζητάει, για παράδειγμα ένας Αριστοτέλης, ανάμεσα στους Αγίους μιας ορθόδοξης εκκλησίας. Και ορίστε, παρακάτω, μια μικρή ανθοδέσμη από άνθη μυρίπνοα του δικού του σπερματικού λόγου, πειστήριο ικανό του προδρομικού του έργου:

- Σε όσους δείχνουν ταπείνωση, ο θυμός περνάει απέναντι.
- Χρέος έχουμε, να θεωρούμε τον Θεό ως πνεύμα πανίσχυρο, αθάνατο και τέλειο. Διότι, αν και είναι αόρατος ο Θεός για τα μάτια των ανθρώπων, φανερώνεται με τα έργα του.
- Είναι μια αρχαία παράδοση, που παντού έχει μεταφερθεί απ' τους πατέρες στα παιδιά, ότι όλα πηγάζουν από τον Θεό και ότι όλα έγιναν από Αυτόν για εμάς.
- Η δουλεία είναι αντίθετη προς την φύση, γιατί μονάχα άνθρωποι νόμοι κάνουν άλλους δούλους και άλλους ελεύθερους.
- Ο δίχως αρετή άνθρωπος είναι το πιο ανόσιο και το πιο βάρβαρο πλάσμα.
- Το αληθινό και το δίκαιο έχουν, εκ φύσεως, μεγαλύτερη δύναμη από το ψέμα και το άδικο.
- Μην κρατάς την οργή σου αθάνατη, αφού είσαι θνητός.
- Η αρετή είναι ανώτερη από τον πλούτο και χρησιμότερη από την υψηλή καταγωγή.

Η παρουσία των αρχαίων μας φιλοσόφων μέσα στον ορθόδοξο ναό δεν είναι ζήτημα εικαστικής επιλογής. Η Ορθοδοξία δεν είναι τέχνη. Γεννά την τέχνη. Και η τέχνη αυτή, ως εμπεριέχουσα οντολογικό χαρακτήρα βαθύ, έχει αξία διαχρονική και πανεπίκαιρη.

Ο Σταγειρίτης διδάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, εκεί, από τον εξωνάρθηκα του Αγίου Νικολάου της μονής των Φιλανθρωπινών, δεν έπαψε ούτε στιγμή να παραδίδει τα πολύτιμα μαθήματά του. Ακόμα και σήμερα, ατενίζοντας ολοζώντανος τον εκπεσόντα* και εμπερίστατο* Λαό μας, είναι σαν να μας λέει: Αδέρφια μου, αυτό, που θα σας σώσει από τα δεινά, δεν είναι ούτε οι ξένοι τραπεζίτες ούτε τα τυραννικά τους μνημόνια. Είναι η Αρετή. Η Αρετή είναι πάνω από τον πλούτο.

Γι' αυτό, σας ικετεύω, μη γίνεσθε κι εσείς ανόσιοι* και βάρβαροι σαν όλους εκείνους, που βάλθηκαν δολίως να σας υποτάξουν.

Αγωνιστείτε πρώτα για την απόκτηση της Αρετής και όλα τα άλλα "προστεθήσεται υμίν".

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

(*) **Τον εκπεσόντα** (ο εκπεσών) = Από το ρήμα εκπίπτω, που θα πει ξεπέφτω, εξαχρειώνομαι, διαφθείρομαι, χάνω την προσωπική μου τιμή και αξιοπρέπεια.

(*) **Εμπερίστατος** = Αυτός που βρίσκεται σε κατάσταση δύσκολη.

(*) **Ανόσιος** = Αυτός που αντιτίθεται στους Θείους νόμους.

22.07.2018

Πηγή: www.antibaro.gr/